

Възцаряване на
религиозен мир

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Възцаряване на религиозен мир

(Реч на Хазрат Мирза Масрур Ахмад, Халифатул Масих V, Глава на Световната мюсюлманска общност Ахмадия (нека Аллах да му помага), изнесена в Германия на 19-и декември 2009 г. пред VIP гости в Ратскеллер ам Ромър по случай 50-та годишнина на Джамия Нур, Франкфурт)

Многоуважавани и почитаеми гости,

Assalamu Alaikum Warahmatullah

Нека Аллах ви донесе мир и благословия!

Бих желал първо да благодаря на всички гости, които дойдоха тук днес във Франкфурт на 50-та годишнина на нашата джамия Нур. Фактът, че сте тук показва, че вие сте либерални хора, въпреки течащата в момента анти-Ислямска кампания в обществото, която не е насочена само срещу мюсюлманите, но и срещу самия Ислям. И след като изслушах речите на всички многоуважавани оратори, съм дори още по-убеден в правотата си, в това да мисля, че всички вие, които стоите срещу мен, сте хора толерантни. При все че тази кампания, подета от противниците на Исляма, я представя като екстремистка религия, което обаче далеч не отговаря на истинските й учения.

Непознаващите Исляма хора, слушайки тези твърдения или новините за терористи, мюсюлмански атентатори-самоубийци или фанатизирани и хардлайнери, започват да вярват, че Исляма наистина е религия, която проповядва тероризъм и че мюсюлманите носят омраза в сърцата си и считат всеки немюсюлманин за безполезен. Дори са убедени, че ученията на Исляма са единствената заплаха за световния мир. Затова сега съм щастлив, че присъстващите тук не споделят това мнение, но мнозина по света мислят по този начин. За съжаление, тази изцяло погрешна представа днес пуска своите все по-дълбоки корени. И сега аз ще изясня някои от тези недоразумения в светлината на истинското учение на Ислям.

Както вече споменах, фактът, че сте тук, въпреки всички тези твърдения, доказва, че искате да чуете и другата страна и следвайки повелите на справедливостта и честната игра сте дошли да чуете какво Мюсюлманска Джамаат Ахмадия казва за учението на Исляма.

Никога не ме е било срам да призная, че определени екстремистски „мюсюлмански“ групи създадоха голям хаос в света. Този немир, обаче, съществува в по-голяма степен в страните на неговите причинители, отколкото в Европа или друго място по света. Това илюстрира нагледно, че тази война не е срещу определена религия, а е дело на една малка група с користни цели, която създаде хаос и извърши атаките в името на религията. Ако анализирате ситуацията, ще видите, че тези хора, водейки се единствено от собствените си интереси, избиха повече мюсюлмани отколкото хора от други религии. Убитите немюсюлмани са онези, които изпратиха армии за да помогнат на страните на тези мюсюлмани, може би под претекст да възцарят мир.

Не желая да коментирам дали военната подкрепа е правилна или не или дали сметките на западните сили за бъдещето на терористите са верни. Нито пък искам да коментирам стратегическата позиция на Пакистан, Афганистан и Ирак и дали терористите се опитват да доминират в тези райони и какво трябва да е решението от започната война с тероризма. Това са теми, на които предпочитам да не коментирам сега.

Като глава на Мюсюлманска Джамаат Ахмадия, обаче, искам да изоблича заблудата за Исляма в светлината на неговите истински учения и да обрисувам пред вас истинската и красивата картина на Исляма, така както ние я виждаме.

Сега ще ви дам няколко примера за ислямски учения, базирани на Свещения Коран, които имат отношение към възцаряването на световен мир.

Ако се вгледаме в изначалните причини за религиозна омраза между последователите на различни религии, ще видим, че водещото е, че хора отричат основателите на другите религии и ги наричат лъжливи, осмиват ги

и в последствие осмиват и обичаите и ритуалите, свързани с основателя на съответната религия.

Нека да видим какво проповядва Исляма за пророците или основателите на различните религии. Глава 3, стих 85 от Свещения Коран гласи:

"Кажете: „Ние вярваме в Аллах и в онова, което ни е било открито на нас, и в онова, което е било открито и на Абрахам, и на Исмаил, и на Исак, и на Жаков, и на племената, и в онова, което е било дадено на Мойсей, и на Исус, и на други Пророци от техния Повелител. Ние не правим никакви различия между тях и ние се покоряваме на Него".

Ето това е красивото учение на Исляма.

Ако мюсюлманин твърди, че почита Аллах, то той трябва да вярва във всички пророци, били те и на друго място, защото Всемогъщият Аллах казва, че е изпратил пророци на всички нации като средство за реформиране на хората, някои от които Той споменава поименно в Корана. По този начин Исляма поставя основите на мира, хармонията и разбирателството като прави всички пророци достойни за уважение.

Ако се вгледаме в раната история на Ислям, ще видим, че когато поради изключителна жестокост срещу мюсюлманите в Мека, те са били принудени да напуснат Мека и да отидат в Медина, дори и тогава неверниците от Мека не ги оставят на мира и продължават да ги преследват. Дори се опитват да ги сразят като ги нападат. Именно тогава Аллах дава на Светия Пророк, Аллах да му даде мир и блаженство, и неговите последователи разрешение да се борят за да се защитят.

Това се споменава в глава 22, стихове 40 и 41 от Светия Коран; преводът е:

"Позволение да се сражават се дава на онези, срещу които започната война, защото те са били онеправдани – и Аллах наистина има власт да им помогне. Онези, които са били изгонени незаконно от домовете си, само защото са казали: „Нашият Повелител е Аллах,” и ако Аллах не отблъскваше едни хора с помощта на други, тогава наистина щяха да

бъдат разрушени манастири, църкви, синагоги и джамии в които често се споменава името на Аллах. И Аллах наистина помага на онзи, който Му помага. Аллах е наистина Силен и Могъщ."

Виждате сега, че не се е имало предвид само правата на Исляма. Мюсюлманите са инструктирани не само да защитят правата си, а всъщност да премахнат злите намерения на онези, които сключват съюзи с Бог, на базата на това, че ако не го направят, потисниците ще станат така безочливи щото ще опитат да унищожат всички религии.

Мюсюлманите бяха инструктирани да запазят и защитят светостта на всички места за поклонение на всички религии и бяха научени, че ако в изпълнение на тази повеля се налага да помогнат на други религии, то те трябва да го направят. Ако действате с добри намерения, Бог ще ви помогне.

От самото начало Всемогъщият Бог е казал, че ако трябва да се поведе война за да се спре жестокостта на грешниците, то поведете я, Бог ще ви помогне.

И историята свидетелства за това. Тридесет и тринадесетте спътници на Светия Пророк, Аллах да му донесе мир и блаженство, при все зле екипирани, влезли в сражение с добре екипирани сили, на брой три пъти повече от тях, и ги сразили. Това доказва, че Бог е на страната на истината. Ако някой мюсюлманин днес върши обратното на тези учения, то той действа срещу заповедите на Аллах.

И изхождайки от това, решете сами със сърцата си дали някой може да изтъкне *дори един* справедлив аргумент срещу Исляма.

Редно ли е действията на шепа мюсюлмани, водени единствено от личен интерес, да бъдат използвани като източник на мъчения за останалия мюсюлмански свят? Най-сигурно е – сърцето на всеки истински човек, който желае да има мир на света, никога не би пожелало зло на друг човек.

Както вече споменах и както вие всички знаете, днес ние чествуваме 50-та годишнина на нашата джамия Нур. Едно послание е проповядвано в тази сграда през последните 50 години, а именно, че джамиите са центрове за

раздаване на любов, мир, привързаност и за поклонение пред Единствения Бог.

Днес джамиите на общност Джамаат Ахмадия наброяват почти 35 или 40 в Германия. В тях вие няма да чуete възгласите и призивите за омраза на сеещите хаос. Ако се надига глас, то той е за да се призове към поклонение пред Единствения Бог и да се зачетат правата на Неговите Творения. И това не е само в Германия.

Джамаат Ахмадия има хиляди джамии из целия свят. За нито една от тях не може да се докаже, че сее омраза или че причинява дори и най-малко зло или че нещастие се е случвало там.

Въпреки това, с огромно прискърбие ви казвам, че в някои западни държави бе отприщена вълна от определени класи, където без никакво изключение всеки мюсюлманин е считан за терорист и където се твърди, че Ислямът учи на тероризъм. От време на време те надигат глас срещу Исляма.

Най-пресният пример е проведеният наскоро референдум в Швейцария, който бе и цитиран от двама уважавани оратори, с който се слага забрана върху минаретата на джамиите. Според вестниците, болшинството от гласувалите за забраната са били немскоговорящи швейцарци.

Не разбирам как една формена и козметична промяна на джамиите би променила същността на онези, които идват да се молят в тях. Ако предположим, че джамиите са размножаване на учението на омразата, това означава ли, че ако спрем да строим минарета, тази омраза ще спре? Цялата тази омраза и неприязън няма да секнат по този начин, това само ще създаде напрежение между миролюбивото болшинство мюсюлмани. С този акт си играят с чувстват им.

От една страна те твърдят, имам предвид западните правителства, че са либерални, а в същото време ограничават религиозната свобода. По този начин те се опитват да противопоставят екстремизъм на екстремизъм.

Когато се вземе едно такова безразсъдно решение, тогава и реакцията ще бъде безразсъдна.

Мюсюлманска Джамаат Ахмадия, под ръководството на Халифата, никога не е реагирал по този погрешен начин. Ние дори отговорим на зло с молитви. В някои мюсюлмански държави има въведени ограничения срещу минаретата и сводовете на джамиите ни, при което ние останахме безмълвни. Мюсюлманите неахмади, обаче, може и да реагират на това по екстремистки начин, което се е случвало и преди.

Затова и умолявам всички ви – образованата класа на Германия, продължавайте да бъдете така толерантни, както бяхте и преди. Положително трябва да вземете доброто от вашите съседи и да избегнете лошото. Минаретата на джамиите са символ на разпръскването на светлина и мястото откъдето гласът възвестява, че Бог е Велик, че няма друг, достоен за преклонение освен Него, че Мухаммад, Аллах да го благослови и с мир да го дари, е Неговият Пратеник и Слуга; елате в джамията на поклонение, защото възцаряването на мир ще постигнете само изграждайки връзка с вашия Създател, с Аллах; и тръгнете към успеха, защото успех ще постигнете само чрез поклонение пред Него и чрез поддържане на мир в света.

Това е предназначението на минарето и ако от някое минаре се надигне друг глас, различен от този, то това е против ученията на Ислям. Задължение на правителството е да наказва тези престъпници, а не да съди миролюбивите хора за престъпленията на един заблуден индивид.

По този начин не може да се постигне световен мир. По този начин се издигат единствено стени на омраза, които в глава 5, стих 9, Светият Коран ни учи да разрушаваме тези стени на омраза:

О, вие, които вярвате! Бъдете твърди, когато служите на Аллах и да свидетелствате без пристрастие! И не повелявайте на хорската вражда да ви подбужда да постъпвате иначе, освен по справедливост. Бъдете винаги справедливи, това е най-близкото нещо до

праведността. И се боите от Аллах. Без съмнение, на Аллах Му е известно онова, което правите.

Точно тук се крие красивото учение на Ислям, а именно, че независимо от това, че взаимоотношенията между хората и държавите може понякога да са горчиви, това не означава, че трябва да пренебрегваме справедливостта. Направим ли го – ще се отдалечим неимоверно от праведността, а бидейки отдалечени от праведността, ще разрушим връзката с Бог. Тези хора не действат в името на Бог, защото Той е казал, че ако искаме да сме близо до Него, трябва да зачитаме правата на другите като следваме пътя на справедливостта. Дори враговете ви не трябва да страдат излишно от вас.

На друго място в Свещения Коран се казва, че компенсацията за една щета трябва да бъде пропорционална на самата щета, но когато човек реши да прости и този акт доведе до промяна, това е по-добро, защото наградата за тази прошка идва направо от Самия Бог. Това е проповядваният от Исляма метод за реформация на обществото и начин за възцаряване на мир.

Според нашите вярвания, за да вдъхне нов живот на това учение, Аллах изпраща Обещания Месия на нашия век - основателя на Мюсюлманска Джамаат Ахмадия, да прокламира любов, привързаност и мир и да сложи край на религиозния екстремизъм и религиозните войни. На нас той възлага да се погрижим за религиозните сантименти на околните.

Това изцяло отговаря на ученията на Исляма, според които човек не бива да говори против никого, дори и срещу идолите на неверниците, за да не кажат те нещо против неговия Бог, което ще разруши мира на обществото.

Както вече отбелязах, да говориш лоши неща за основателя на религия и срещу спазването на религиозен обичай поражда омраза и разрушава мира. Днес светът е затънал в този проблем.

Икономическите и социалните трудности причиниха смут, а тази ситуация от своя страна създава хаос. Неразумно е да се добавят към тях и религиозни проблеми, въпреки че е всеизвестен факт, че съществуват хора с неотменни интереси, които се стремят да създават безредия.

Ето защо, тук и днес и заради обществения мир аз настоявам да зачитаме религиозните сантименти на другия. Днес, във века на търговски и медийни контакти, на бързи средства за придвижване, ние наричаме света „глобално село“. Затова и във всяка една държава всяка религия трябва да има пълна свобода дотогава докато не нарушава мира в тази държава.

Последователите на всяка религия трябва да бъдат оставени да почитат своите религиозни обичаи или в противен случай, ако правителството се намесва в религията в този цивилизован свят, това би означавало отхвърляне на тяхното твърдение, че е либерален и потъпкване правата на другите.

Завършвам речта си с това, че всеки човек трябва да опита да спазва правата на своя Създател и Създание, да не се опитва да узурпира правата на човешкия род, за да се възцари мир в света.

Накрая искам пак да изкажа благодарностите си на всички вас, които участвахте в това тържество, с което показахте колко толерантни хора сте.

Благодаря.